

— Εὐχαρίστως, — εἶπεν ὁ πατήρ, — θὰ τὸ ἔχῃς.
 — Καὶ ἐγὼ εἶπεν ὁ δευτερότοκος υἱός, — ἀφίνω τὸ
 ῥακί μου, ἂν δώσῃς καὶ εἰς ἐμὰ ἐν πρόβατον.
 — Προθυμότερα, — εἶπεν ὁ πατήρ.
 — Ἀλλὰ, πάτερ, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ νεώτερος
 υἱός, — Δὲν εἶναι καλλίτερον νὰ ἔχῃς καὶ οὐ ἐν πρό-
 βατον ἀντὶ τοῦ ῥακιοῦ σου;»
 Ἡ συμβουλὴ αὕτη δὲν ἦτο χωρὶς ἀποτελέσματος,
 διότι καὶ ὁ πατήρ ἔπαυσε νὰ πίνῃ ῥακὶ καὶ ὅλη ἡ οἰ-
 κογένεια ἐγένετο ἐγκρατὴς καὶ εὐτυχεστέρα.

ΓΑΜΗΛΙΑΙ ΕΘΙΜΟΤΑΞΙΑΙ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ.

Αθν. Ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστάνει τὴν νόμφην μετὰ τῆς συνοδείας τῆς μεταβαίνουσας ἀπὸ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ γαμβροῦ, τὴν μέλλουσαν κατοικίαν τῆς. Εἶναι δὲ, ὡς φαίνεται, ἐντελὴς κεκαλυμμένη διὰ καλύπτρας κεντητῆς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ ὀδεύει ὑποκάτω παραπετάσματος συνοδευομένη ὑπὸ δύο ἐγγάμων γυναικῶν συγγενῶν τῆς, τῆς μὲν ἐκ δεξιῶν, τῆς δὲ ἐξ ἀριστερῶν, ὅπως ἐρχονται ἄλλαι συγγενεῖς καὶ φίλοι παρθένοι, τούτων δ' ὅλων προπορεύεται μουσικὴ ἐγχώριος.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ.

Πρόσθεσις. Πρόσθεσον εἰς τὴν πίστιν σου ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν γνῶσιν. «Καὶ δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο, καταβαλόντες πᾶσαν σπουδὴν, προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν, εἰς δὲ τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, εἰς δὲ τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν εἰς δὲ τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν εἰς δὲ τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, εἰς δὲ τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.» (Β'. Πέτρου α. 5—7.)

Πρόσθεσον εἰς τὴν καρδίαν σου τὸν πλη-
 ρη τοῦτον ἀριθμὸν τῶν ἐπτὰ χαρίτων
 ὁμοῦ. ἂν δὲ αὗται ἦναι ἐν σοὶ καὶ πε-
 ρισέωσι, δὲν θὰ σὲ κάμωσιν οὔτε σταῖ-
 ρον οὔτε ἄκαρπον εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφαίρεσις. Ὅστις στερεῖται τούτων εἶναι τυφλός,
 μωπάζει, καὶ ἐλησμονήσῃ τὸν καθαρι-
 σμὸν τῶν παλαιῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

Πολλαπλασιασμός. «Χάρις καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη
 εἰς σὰς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ,
 καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Β'.
 Πέτρ. α. 2.)

«Ἐκεῖνος δὲ ὅστις χορηγεῖ σπόρον εἰς τὸν
 σπείροντα, καὶ ἄρτον πρὸς τροφήν, εἶθε
 νὰ χορηγήσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπό-
 ρον σας, καὶ νὰ ἀυξήσῃ τὰ γεννήματα
 τῆς δικαιοσύνης σας.» (Β'. Κορ. θ'. 10.)

Διαιρέσις. «Ἐξέλθατε ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀποχωρίσθη-
 τε,» λέγει Κύριος, «καὶ μὴ ἐγγίσητε ἀ-
 κάθαρτον καὶ ἐγὼ θέλω σὰς δεχθῆ καὶ
 θέλω εἶσθαι Πατήρ σας, καὶ σεῖς θέλετε
 εἶσθαι υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες, λέγει Κύ-
 ριος Παντοκράτωρ.» (Β' Κορινθ. ε' 17—
 18.)

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Μετὰ τὴν μάχην τῆς Γεττυνσβέργης ἐν Ἀμερικῇ,
 ἥτις ἀπεφάσισε τὸν μεταξὺ τῶν ἐνωτικῶν καὶ ἀνθε-
 νωτικῶν ἐμφύλιον ἀγῶνα, εἰς στρατιώτης εὐρέθῃ νε-
 κρὸς κρατῶν φωτογραφίαν παριστάνουσαν τρία μικρὰ
 παιδιὰ. — Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔφερε καὶ τὰ ὀνόματά των,
 ἡ φωτογραφία ἐδημοσιεύθη εἰς μέγα σχῆμα καὶ τὰ
 ὀρφανὰ ἀνευρέθησαν. ἐκ τῆς πωλήσεως δὲ τῶν φω-
 τογραφιῶν συνελέχθησαν τόσα χρήματα, ὥστε ἐκτί-
 σθῃ εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Πολιτείας τῆς Νέας
 Ὑόρκης, ὡραῖον ὀρφανοτροφεῖον, ὅπου ἡ μήτηρ τῶν
 τριῶν ἐκείνων παιδιῶν διωρίσθη ἐπιμελήτρια. Πῶς
 ὁ Θεὸς μεταχειρίζεται καὶ αὐτὰ τὰ κακὰ τοῦ πολέμου
 πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος!

ΟΥΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΥΤΕ ΓΕΥΜΑ.

Εἰς ἐν ἀπὸ τὰ σωφρονιστήρια τοῦ Βερολίνου ὅπου
 οἱ ἐγκλειστοὶ πρέπει νὰ ἐργάζωνται, πρὸς διόρθωσιν
 ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶναι ὀκνηροὶ καὶ δὲν θέλουν νὰ
 ἐργασθῶσιν, ὑπάρχει καλῶς κρεμᾶμενον ὑπεράνω
 τῆς τραπέζης, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ βάλλονται οἱ κύριοι
 οὗτοι καὶ διαμένουσιν ἐκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ὥστε,

βλέποντες και δυσφραϊνόμενοι τὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα παρατίθενται διὰ τοὺς ἐπιμαλεῖς και ἐργατικούς, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι οὐδὲ κἂν νὰ τὰ δοκιμάσωσι. Τὸ ἱατρικὸν τοῦτο κατὰ τῆς ἀκνηρίας εὐρέθη ἀξιόλογον, διότι τὴν θεραπεύει ταχέως και ἐντελῶς!

ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

Ὅποια παραξενὸς εἰκὼν! ἀκούω τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ν' ἀνακράζουσιν εἰς τὴν θεάν τῆς προκειμένης εἰκονογραφίας! Τί θὰ κάμῃ ἐκεῖνη ἡ γυνὴ εἰς τὸ ὥραϊον ἐκείνο παιδίον; Δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ τὸ κακοποιήσῃ, ἀλλὰ μόνον νὰ τὸ ἐξυπνίσῃ διὰ σπουδαῖον και λυπηρὸν σκοπόν. Ἴδου ἡ ἱστορία τοῦ πράγματος. Τὸ κοιμώμενον παιδίον εἶναι υἱὸς Ἀλφόνσου τοῦ 2ου τῆς Καστίλιαι, βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, τοῦ ἐπωνομασθέντος ἀνδρείου.

Κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐποχὴν οἱ Μαυριτανοὶ, οἵτινες ἦσαν φυλὴ ἀραβικὴ, και εἶχον κατακτήσει τὸ μέγιστον μέρος τῆς Ἰσπανίας, προσέβαλον τὴν πόλιν Γ.δέλο, τὴν ὁποίαν Ἀλφόνσος ὁ ἀνδρείος εἶχεν ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰς χεῖράς των πρό τινας χρόνους.

Ἡ πόλις ἔπρεπε νὰ προφυλαχθῇ, ἀλλ' οἱ στρατιῶται δὲν ἤθελον νὰ ἐξέλθωσιν εἰς συνάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀν ὁ βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δὲν εἴθετο ἐπὶ κεφαλῆς των. Ὁ Ἀλφόνσος ἦτο τότε ἀσθενὴς, και ἄλλος ἐκτὸς τοῦ μικροῦ ἐκείνου παιδίου δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Ματαίως ὁ ἀσθενὴς πατὴρ ἠγωνίσθη νὰ πείσῃ τὸν στρατὸν τοῦ, ὅτι εἶχαν ἀξιόους και γενναίους στρατηγούς, και ὅτι δὲν ἦτο χρεῖα τῆς παρουσίας βασιλοπαίδος· αὐτὸς ἐπέμενε, και τέλος ὁ δυστυχὴς πατὴρ κατεπείσθη νὰ στείλῃ νὰ ἐξυπνίσῃ τὸν μικρὸν υἱόν του.

Οὕτως ὁ μικρὸς Ἀλφόνσος ἠγέρθη, ἐφόρεσε στρατιωτικὴν στολὴν και τεθεὶς ἔφιππος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, ἐξῆλθε τῆς πόλεως κατὰ τῶν Μαυριτανῶν. Ἡ μάχη συνήφθη· ἀλλ' οἱ Ἰσπανοὶ ἐνίκηθησαν και ὁ μικρὸς Ἀλφόνσος ἔπεσε μαχόμενός κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος και τῆς θρησκείας του, και ὁ στρατὸς τοῦ εἰσῆλθεν ἐν ἀταξίᾳ εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ θλίψις τοῦ δυστυχικοῦ πατρὸς ἦτον ἀπερίγραπτος—ὁ μονογενὴς του υἱός, ἡ ἐλπίς τοῦ οἴκου του και ὁ μόνος διάδοχος τοῦ θρόνου του ἐξέλειπεν· ἀλλ' ὁμως εὐθὺς ἀφοῦ ἀνέλαθεν ὀλίγον, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του, ἐκτύπησε τὸν ἐχθρὸν και τὸν ἐνίκησε κατὰ κράτος. Τοιαύτῃ ἡ ἱστορία τῆς προκειμένης εἰκονογραφίας.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Κύριός τις ἔπεμψεν εἰς φίλον του τινὰ κατοικοῦντα εἰς ἄλλην πόλιν τὸ ἑξῆς περιέργον τηλεγράφημα· «Τρίτῃ Ἐπιστολῇ Ἰωάννου, στίχος δέκατος τρίτος κτλ.» Τῷ ὀντι δ' ὁ ἀναφερόμενος στίχος εἶναι εἶδος ἐπιστολῆς, πολλὰ σημαίνουσας.

Ἴδου ὁ στίχος.

«Πολλὰ εἶχον νὰ γράψω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σὲ γράψω διὰ μελάνης και καλάμου. Ἀλλ' ἐλπίζω ταχέως νὰ σὲ ἴδω, και θέλωμεν λαλήσῃ στόμα πρὸς στόμα. Εἰρήνῃ εἰς σέ. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.»

ΑΙ ΜΩΡΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΙ.

Πιστεύω, ὅτι ὅσοι τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας ἔχουσιν ἀναγνώσει τὸ Εὐαγγέλιον θὰ μαντεύσωσιν ἐκ πρώτης ὄψεως τί παριστᾷ ἡ εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδᾳ ὥραία εἰκὼν—γυναῖκες λαμπροενδεδυμέναι, μὲ λύχνους εἰς τὰς χεῖρας ἵστανται ἕξωθεν μεγαλοπρεποῦς οἰκίας, και ἀνθρωπὸς τις ἕσωθεν ἐκ μικροῦ τινος παρὰ θύρου ταῖς ὁμιλεῖ.